

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΘΑΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 36
ΚΑΙ ΣΤΟΑ ΜΕΛΑ ΑΡΙΘ. 11
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΑΘΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
10 ΛΕΠΤΑ 10

ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Έν Έλλάδι, έτησία Δρ. 6
» » έξάμηνο» 4
Έξωτερικού έτησία Φρ. 10
» » έξάμηνο» 6

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

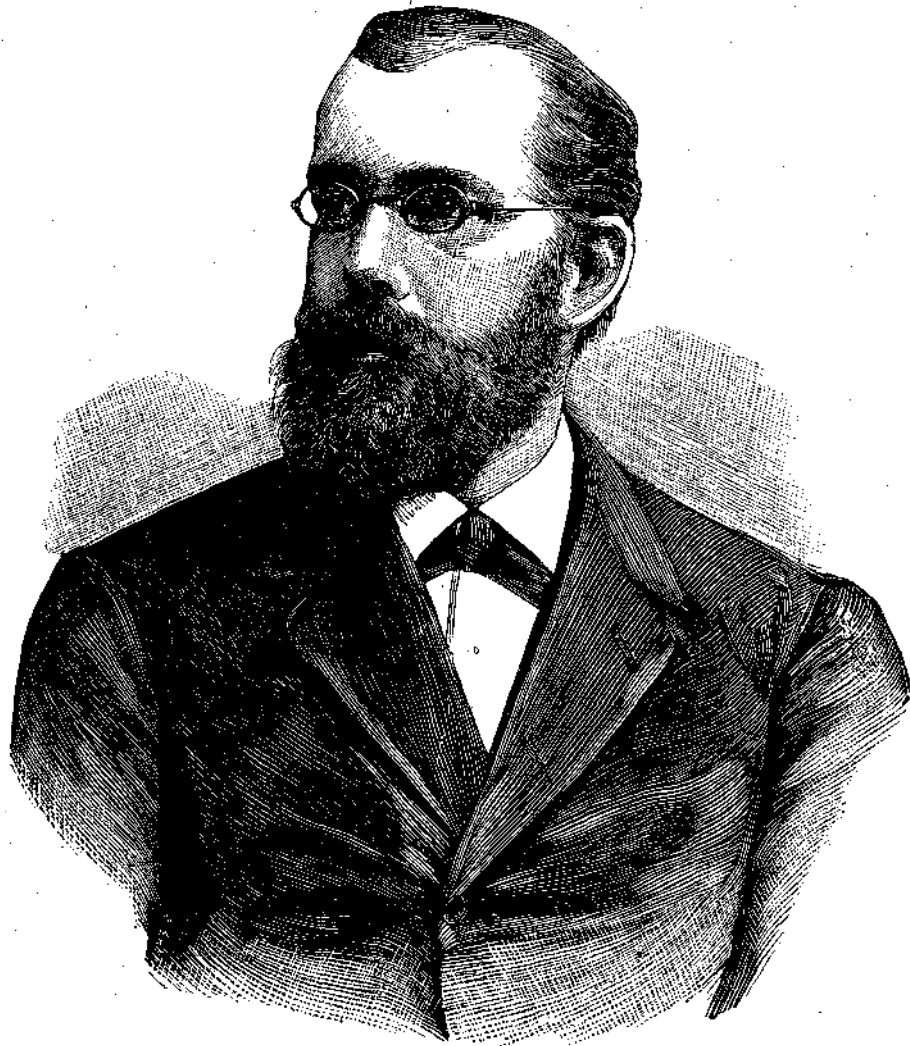
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Προφυλακτικός ένοφθαλμισμός και άνοσία: Ο ΚΩΧ (μετά εικόνας), υπό 'Ικ. — Αί πρόοδοι τής υπερατλαντίου θαλασσοπλοίας, υπό Α. Π. — Η πτώσις του πύργου του Έφφελ, υπό Άστέρου. — Έρωσ παράκαιοσ (μετά εικόνας), υπό Ρου. — Συγκρητικός πίναξ τών κυριωτέρων έπικρατειών τής οικουμένης, υπό έποψιν εκτάσεωσ, πληθυσμοϋ, προϋπολογισμοϋ, έμπορίου, συγκοινωνίας, πολεμικών δυνάμεων και παιδείας, υπό 'Η. 'Ι. Οικ. — Περιοδεία του ύπολοχαγοϋ Μάρτου διά ποδηλάτου, υπό Φ. Σ. — Εκέψεις και ζητήματα. — Περίεργον τηλεφωνικόν πείραμα (μετ' εικόνας), υπό Φ. Π. — Αινίγματα. — Άνταπακρίσεις τής «Φύσεωσ».

ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΟΣ ΕΝΟΦΘΑΛΜΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΟΣΙΑ Ο ΚΩΧ

Έν τῷ πλήρει πνεύματος και ιδεών βιβλίω **Έπεθεωρήσε** από του έλευσομένου έτους **2000**, όπερ δικαίως διήγειρε την προσοχήν του κοινού διά τās εν αύτῷ νέας και μεγάλας θεωρίας, περιέγραψεν ή μιν ό άμερικανός Μπελαμύ την έπαγωγότατην άποψιν του έλευσομένου χρυσοϋ αιώνος, όστις εν τούτοις, κατά την άφήγησιν αύτου έσται πάντη διάφορος του ύμνηθέντος υπό τής μούσης του Όβιδίου. Μετ' αεί αύξομένου ένδιαφέροντος άναγινώσκει τις βιβλίον, ένθα τσοαύτα σφαλεράδόγματα τών νυν χρόνων ως διά μαγείας διασκεδάννυνται, ένθα τις μετάγεται εις έποχήν, καθ' ήν το κυβερνητικόν σύστημα ύπάρχει διά το άτομον και ουχι το άτομον διά το κυβερνητικόν σύστημα, ή δέ «άνθρωπίνη κοινωvία» τείνει άκαταπαύστως να άποκαταστήση εκάστῳ τόν βίον άληθώςβιώσιμον.

Ο ΔΟΚΤΩΡ ΚΩΧ

Πάσαι αι τέχαι και έπιστήμαι ακολουθοϋσι την όδόν προς την ουρανίαν άθανασίαν, ό δέ πολιτισμός άφικνείται εις το Ζενιθ. Εις άμεισον πυνάφειαν προς την καθόλου άνθρωπότητα εύρίσκειται ή ιατρική έπιστήμη, ής αι άνακαλύψεις σπουδαίαν έπίδρασιν άσκοϋσιν επί τής αναπτύξεωσ του άνθρωπίνου γένους και εκ τούτου επί του κοινωνικοϋ βίου. Δίν είναι άμοιρον ένδιαφέροντος και διά τόν ιατρόν και διά τούς ιδιώτας να μάθωσι

παρά του εύφαντάτου άμερικανού και τι περί τής δράσεωσ τής ιατρικής επί τής έπερχομένης εκατονταετηρίδος. Η δυστυχία τών έργατικών τάξεων προσελκύει κατά πρώτον την προσοχήν του διά τās πολλās νόσους, αιτινες παρακολουθοϋσι τās ύλικās αύτων στερήσεις ως ή σικιά το σώμα, και τās λοιπάς άσθενείας, αιτινες ως άμείλικτα φόβητρα άπειλοϋσι πλουσίους και πτωχοϋς. Οϋ μόνον δέ οι προφυλακτικοί ύγεινοί κανόνες, αλλά και ή άμεσοσ θεραπεία και τās έξυγια-

στικά μέσα χρήζουσι ίδιας μερίμνης εν τοις ζητήμασι τής ευημερίας τής άνθρωπότητος.

Οιαιδήποτε δέ και άν ώσιν αι ύπηρεσίαι τής ιατρικής εν τῷ έπερχομένῳ αιώνι, καθ' όποιονδήποτε δέ τρόπον ή δημιουργός φαντασία και ό άπαυστος ζήλοσ, ή έλλογοσ παρατήρησις και ή εύτυχής σύμπτωσις, άνυψώσωσι την θεραπευτικην τέχνην υπέρ τās άλλας έπιστήμας, δύναται τις σήμερον βασιζόμενος εις την χαρχθείσαν πορείαν και τās προσκτηθέντα άποτελέσματα να προείπη ότι οι προφυλακτικοί ένοφθαλμισμοί ήθα παράσχωσιν έξόχους θριάμβους εις την ιατρικην, μεγίστας δέ εύεργεσίας εις την άνθρωπότητα.

Ηδη το δεύτερον του Μωϋσεωσ βιβλίον άριθμει μεταξύ τών πληγών, αιτινες έμελλον να καταρρίψωσι την άλαζονείαν και το πείσμα τών δεσποτών, τόν φοβερόν λοιμόν όστις έπίσκηψεν επί την γην Αιγύπτου. Όπως δέ τότε οι άνθρωποι άπαθώς έθεώρησαν την μάστιγα ταύτην του Θεοϋ ούτω και νυν συμβαίνει εις τās πλείστας μολυσματικās νόσους. Τούτο όμως παρετηρήθη, ότι οι έχοντες το εύτύχημα να έπιζήσωσι

λοιμώδους τινός νόσου, απέκταν επίσης και την δύναμιν να μείνουν απρόσβλητοι εις νέαν της νόσου επιδρομήν. Ούτω δε και οι Σίνοι κατά την προϊστορικήν έτι εποχήν, όπως αποφυγών την επάρατον εύλογίαν περιέβαλλον τους παίδας αυτών με ενδύματα άσθενών εξ εύλογίας, ή έθετον πρό της ρινός αυτών όθονια έμβεβαπταμένα εις το πύον της εύλογίας, διότι είχαν παρατηρήσει, ότι οι έπιτήδες προκαλούντες την νόσον έλαφρότερον ύφίσταντο αυτήν και εις το μέλλον ούδαμώς προσεβάλλοντο ύπ' αυτής. Όποια απόστασις χωρίζει τά παιδαριώδη όντως ταύτα προφυλακτικά μέσα από τον σκοπιμον δαμαλισμόν! Όπως έν τφ δάσει, εκεί, όπου ό δηλητηριώδης όφρι ενδραύει το θυμά του, όπως δια μικροτάτης πληγής έμποσίση τον θανατηφόρον ίόν, φέεται ή ίαματική βοτανή, υπό της φύσεως προετοιμασθείσα έν τφ ιδίω τόπω, ίνα ή πρόχειρος έν ανάγκη, ούτως έδώρσεν ή φύσις εις τά νοσογόνα μικρόβια την δύναμιν του προφυλάττειν δι' άνοσίας τους ύποστάνας άπαξ την νόσον.

Έν φ' δε κατά τους παρελθόντας χρόνους το γεγονός τουτο καθ' έαυτο εύρησεται και έπήκει, και οι άνθρωποι έν τφ σκότει της γνώσεως έψηλάρθησαν δι' εύρεσιν προφυλακτικών μέσων, ή νεωτέρα έπιστημονική ιατρική ήχη εις ζήτησιν πόθεν ή άνοσία αυτή προέρχεται. Τοϋτο δε, διότι ή λύσις του ζητήματος ού μόνον τον θεωρητικόν σκοπόν εκπληροί, και εις την τάξιν της ανακαλύψεως της αληθείας έπαρκει, αλλά έπίσης παρέχει μέσα τη θεραπευτική και όδηγει εις καταπολέμησιν των μολυσματικών νοσημάτων. Ό βλέπων περίξ αυτού εις το μέγα της φύσεως κράτος, νομίζει ότι δι' άπλής έτι παραβολής άνευρίσκει την εξήγησιν της άνοσίας (immunité). Ό άγρότης γνώσκει καλώς ότι το έδαφος άδυνατεί να διατρέφη άδαλείπτως το αυτό φυτόν. Διά τουτο και υπό του Μωυσέως εισηγήθη το έτος της άργίας των άγρών, ίνα μη το έδαφος εξαντλήται υπό των έκμυζώντων τουτο αυτούς χυμούς ιδίων πάντων φυτών. Ό, τι είναι τόσον καταφανές διά τον άνώτερον φυτικόν κόσμον, τουτο έφάνη έφαρμοζόμενον και διά τόσων μικροσκοπικών φυτικών οργανισμούς, τά βακτηριδια. Ούτω δε εξήγει ή της εξαντλήσεως θεωρία του Παστέρ την άνοσίαν.

Πάς οργανισμός, και αυτά τά μικροσκοπικώτατα φυτίδια, χρήσονται προς προκοπήν αυτών ώρισμένης τροφής, ήν ούτος, καθ' ήν περίπτωσιν το περιέχον, έν φ' ζή, δέν καταστραφή άμέσως υπό της όρμητικής αυτού εισβολής, επί τέλους εξητλεί, και έπομένως έκ πείνης άτρωφει, θνήσκει, ως το ρόδον έν τφ άνθοδοχείφ ζηραίνεται και έπιμελοϋς έτι περιποιήσεως τυγχάνον. Έν τούτοις περαιτέρω έρευναί άπέδειξαν ότι, ουχι ή εξάντλησις του θρεπτικού έδάφους προξενεί την άνοσίαν, άλλ' ότι προτόντα έκ της καταλλαγής της ύλης υπό των βακτηριδίων προερχόμενα—αι περιβόητοι πτωμζίναι—είναι εκείνα, άτινα καταστρέφουσι τά ίδια βακτηριδια. Όσο μάλλον το βακτηριδιον έν άρχή αναπτύσσεται, τόσο περισσότερον σχηματίζονται οι ύπ' αυτού παραγόμενοι δηλητηριώδεις χυμοί, οιτινες τέλος θανατοϋσι το παραγαγόν αυτούς. Ούτω παρήχη ή νεωτέρα θεωρία, ότι τά βακτηριδια δι' αντιπαρμάκου, όπερ αυτά ταύτα παράγουσιν, την βλαβεράν των δρασιν καθιστώσιν άδύνατον. Ότι δε ό οργανισμός προς υπεράσπισιν έαυτου, ού μόνον τά υπό των έχθρών του προετοιμασθέντα όπλα τίθησιν εις έέργειαν, αλλά και τελεσιουργόν μέρος εις τον άγώνα της υπάρξεως λαμβάνει, είναι την ήμεραν, ότε ή θεωρία των Φαγοκυττων διεκωδανίσθη πολύ, και εις αυτούς τους ιδιώτας γνωστόν. Πλην άλλά, έκτός της ιδιότητος των λευκών του αίματος αιμοσφαιρίων του να καταβροχθίζωσι τά βακτηριδια, υπάρχουσιν έν τφ σώματι και άλλα άμυντικά μέσα. Όταν οι μικροοργανισμοί εισβάλωσιν εις το σώμα, τότε τουτο κινητοποιεί άπάσας τάς εις την διάθεσιν του στρατίου (δηλαδή τά λευκά αιμοσφαίρια), διευθύνει εις το πεδίο της μάχης, ή δρασιν του σώματος αύξάνει και συγχρόνως ύψούται ή έν αυτφ καταλλαγή της ύλης. Αυξήσις καταλλαγής της ύλης σημαίνει αύξησιν της ζωικής θερμότητος. Της θερμότητος ύψωθείσις, τά βακτηριδια εξασθενούσι, δέν προκόπτουσι, καταστρέφονται.

Ούτω βλέπομεν ότι ή φύσις έπρόκεισε τον άνθρωπινον οργανισμόν διά πολλών όπλων, όπως δυνηθή να αντιπαρμαχθή κατά των νοσογόνων μικροβίων.

Μέχρι τουδε ή βακτηριολογία έχει διαφωτίσει καθάρωτατα την πραγματικήν σειράν των πολεμικών σκηνών καθ' έκάστας, και μάχιστα δύναται τις να ειπη, ότι έχει έκτυλίξει ως έν εικόνη τας περιπετειάς του άγώνος. Ό έσχατος όμως λόγος, όστις είναι και το σπουδαιότατον του όλου σημείον, διατι ή άνοσία να διατηρηται επί μακρόν, δέν εξηκριβώθη έτι. Είναι άραγε το αίμα και οι χυμοί, οιτινες κατά των πρώτων εισβολών των βακτηριδίων άποκτάσι την δύναμιν να άποκαλώσασιν ταύτα βραδύτερον; Τοϋτο είναι δυσπράδεκτον. Διότι άκαταπύστος τό τε αίμα και οι χυμοί μεταλλάσσουσι την σύστασιν αυτών και πάσαι αι ζείναι ύλει, αι έν αυτοίς εύρισκόμεναι, άποβάλλονται παραχρήςμα διχ των νιφ.ών. Ό άκίνητος πόλος έν τη σειρή τών φαινομένων είναι έν τφ οργανισμό τφ κύτταρον. Μόνον εις αυτό δύναμεθα να άποδώσωμεν την ιδιότητα της επί μακρόν χρόνον διαρκούσης άνοσίας, αν παραδεχθώμεν ότι τά κύτταρα, άπαξ ύποστάνας τον άγώνα, προσκτώνται νέας ιδιότητι, αιτινες χρησιμεϋουσιν αυτοίς ως θώραξ, καθ' ου ή εισβολή των ιδίων βακτηριδίων μνει άνευ ένεργείας. Αυται δε αι ιδιότητες πρέπει να μεταδίδονται από της μιάς γενεάς κυττάρων εις την έτέραν και ούτω να διαφυλάττεται ή άνοσία επί μακρόν χρόνον. Άν λοιπόν αι ιδιότητες αυται από γένους εις γένος μεταδίδονται, δυνατόν, ως και πάσα άλλη κληρονομική βραχυμηνών να εκλήρη και επί τέλους να υπάρξη γενεά κυττάρων, ήτις να μη κατέχη πλέον τάς προφυλακτικάς ταύτας ιδιότητας. Η άνοσία τότε έπαυσε. Μόνον δε νέος δαμαλισμός θα δύνηται να προφυλάξη τον οργανισμόν από νέαν εισβολήν.

Την άνοσίαν ποθει από χιλιάδων έτών το ανθρώπινον γένος. Άνοσία δε σημαίνει έμβολιασμόν.

Ηδη συμπληρωθή σχεδόν έκατονταετηρίς, άφ' ότου ό Έδουάρδος Γένερ το πρώτον ένοφθαλμισε την δαμαλίδα προληπτικώς κατά της εύλογίας. Μετ' άμέτρου έλλόγως χαράς έχαιρετίσει τότε ή ανθρωπότης τον προφυλακτικόν τουτον ένοφθαλμισμόν κατά νόσου, περι ής ήδύνατο τις τφ καιρφ έτι έκείνη να ειπη, ότι χίλια σχεδόν έτη πρότερον ό μέγας Άραφ ιατρός Άβουάκι-ελ-Βαζί ειπεν, άρξόμενος του βιβλίου αυτού με την έρώτησιν, διατι μεταξύ πάντων των ανθρώπων μόνον εις ή δύο εύρίσκονται, οιτινες να μη έπαθον εύλογίαν. Πολλαι μικραι διάνοιαι κατέκριναν την μέθοδον ταύτην του άγγλου ιατροϋ. Άλλά τί σημαίνει τουτο άπέναντι του άδιαφιλονικήτου γεγονότος, ότι ό δαμαλισμός πραγματικώς προφυλάττει, ού μόνον ένα έκαστον, αλλά σύμπασαν την ανθρωπότητα, καταστήσας τον λοιμόν της εύλογίας σχεδόν ακίνδυνον; Έκ της ιατρικής άπαιτούσι πολλάκις υπερμεγέθεις και άνερίκτους ύπηρεσίας.

Έν φ' εις πάσαν άλλην έπιστήμην και ή έλαχίστη έπιτυχία μετά μεγίστης χαράς και θαυμασμού γίνεται άποδεκτή, έν τη ιατρική και ή έλαχίστη άδυναμία μεγάλη έπινοήσεων χρησιμεύει ως όπλον έπιθέσεως κατ' αυτής. Είναι λοιπόν ή τον κόσμον κατακτήσασα ιδέα του Γεωργίου Στέφενσον ολιγώτερον μεγάλη και εύλογητή διχ σύμπασιν την ανθρωπότητα, διότι δι' αυτής έτυχεν να άπολεσθώσιν άνθρωποι; Δέν θέλει εκληφθή ως άνόητος πώς όστις θέλει εκλάβει την ανακάλυψιν των σιδηροδρόμων ως δυστυχίαν της ανθρωπότητος;

Τον μέγαν άγγλον Γένερ, ήκολούθησεν ό μέγας έπίσης γάλλος Παστέρ, όστις το ζήτημα των προφυλακτικών ένεσεων πλέον εξηρεύνησε, και έναντίον πολλών νόσων άνεύρεν έπιτυχείς δαμαλισμούς, ών σπουδαιότατος είναι ό κατά της λύσεως.

Όθεν πάντοθεν ήρξαντο οι έπαίοντες να συνέσφέρωσιν ύλιον προς ίδρυσιν του συστήματος των προφυλακτικών ένοφθαλμισμών. Η ποικιλία των βακτηριών έγνώσθη, εξ ου τάς κινδυνώδεις βακτηρίας ήδυνήθησαν να εξασθενίσωσιν ως προς την ένεργειαν αυτών, και τάς—ήμερους—ταύτας βακτηρίας ως αποτελεσματικήν ύλην να δυνηθώσιν να μεταχειρισθώσι κατά των όμοίων των.

Κινδυνώδεις βακτηρία άπεδείχθη, ότι δύναται ένοφθαλμισθώσιν μετ' άλλας έπίσης κινδυνώδεις, να καταστρέψωσιν αυτάς, ώστε το άσθενές σώμα να εξυγιασθή. Ούτος δε ό ανταγωνισμός των βακτηριδίων φαίνεται ύπογνούμενος πολλά ως προς την θεράπειαν των μολυσματικών νόσων.

Παρά τον άγγλον και γάλλον ιατρόν, άνέδειξε κατ' αυτάς ή Γερμανία ένα των σοφών αυτης άσκληπιαδών, τον πολύν Κώχ. Η θεράπεια της φθίσεως, ή άγγελθείσα άνα τον κόσμο όλον, κρατεί άνάστατον την ανθρωπότητα. Ιατροί και ιδιώται αναμένουσι τους λόγους του Κώχ πολλφ μάλλον ή οι έρχαίοι τους χρησημούς της Πυθίας. Ό Κώχ δέν προφυλάσσει τους ανθρώπους από την φθισιν αλλά και θεράπειει την ήδη άρξαμένην νόσον. Είθε αι προβλέψεις να φανώσι καθ' όλα άληθει, προς δόξαν της ανθρωπίνης διανοίας και όφελος της πασχούσης ανθρωπότητος.

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ
THE ΥΠΕΡΑΤΑΝΤΕΙΟΥ ΘΑΛΑΣΣΟΠΛΟΪΑΣ

Παρά του έν Γαλαζίφ αξιοτίμου ήμων συνδρομητού κ. Α. Π. έλάβομεν την άκόλουθον ενδιαφέρουσαν έπιστολήν, σχετιζομένην προς τάς όσημέραι χωρούσας προόδους της υπερωκεανείου θαλασσοπλοΐας, ήν και άσμένως δημασιεύομεν.

Μετά μεγάλην προσοχής αναγνούς τά έν τοίς τελευταίοις αριθμοίς της «Φύσεως» 29 και 30 περι των τελευταίων προόδων της υπερατλαντείου θαλασσοπλοΐας του αξιοτίμου κ. Φ. Π., σπεύδω να μεταδώσω συμπληρωτικώς τινας πληροφορίας περι των άτμοπλοίων της Γαλλικής Έταιρείας των θαλασσιών διαπορφυέσεων, «Compagnie Generale Transatlantique», καθ' όσον πρό 15 μόλις μηνών έσχον την εύκαιρίαν να ταξιδεύσω τον Ωκεανόν δι' ένος των κολοσσών τουτου του ύγρου στοιχείου—τάς όποιας, έν έγκρινητε, μεταδώσατε τοίς φίλοις αναγνώσταις της «Φύσεως».

Τα διά το ταξίδιον άποκλειστικώς Χάρης—Νέας Υόρκης προωρισμένα άτμοπλοια της Έταιρείας ταύτης εισί πέντε τον αριθμόν, τά έξής: La Champagne, La Bourgogne, La Bretagne, La Gascogne και La Normandie. Τα πλοια ταύτα έχουσι μήκος 155 μέτρων, χωρητικότητα 7000 τόνων, πλην του τελευταίου όντος ολίγον μικρότερον, και δύναται να περιλάβωσιν άνέτως χιλίους διακοσίους επιβάτας, εις ους να παράσχωσι τροφήν, κλίνην και ιατρικήν περιθαλψιν κατά το όκατήμερον χρονικόν διάστημα—ουχι εξαήμερον κατά τον αξιοτίμον κύριον Φ. Π.—καθ' ό διαρκεί το ταξίδιον. Η μέση ταχύτης των εις 18 μιλίων καθ' ώραν, και άποπλούνται έκ τε της Χάρης και της Νέας Υόρκης άπαξ της έβδομάδος άνα πάν Σάββατον την 3ην μετά μεσημβρίαν και φθάνουσιν εις το τέμα του ταξιδίου των την μεθεπομένην Κυριακήν, περι την μεσημβρίαν. Πράγματι δε το άλλοτε τόσον μακρόν, έπιπνον και κινδυνώδες τουτο ταξίδιον σήμεραν κατέστη άπλή τέρψις διά των τοιούτων πλοίων. Και έν πρώτοις ή ασφάλεια είναι πληρεστάτη κατασκευής ισχυροτάτης οντα, δύναται ν' άνθίσκωσιν εις τάς μεγαλύτερας του ώκεανου προσβολάς' έφωδιασμένα δι' ιδιαιτέρων ήχητικών όργάνων επί του προσθίου ιστού, σειρήνων κλωυμένων, καθιστανται άκουστά εις μεγάλας άποστάσεις κατά τάς πυκνάς όμίχλας του ώκεανου, διαρκούσας πολλάκις και δύο ή και τρεις όλας ήμέρας, και εκλείπει ούτω πάς φόβος συγκρούσεως. Τι δε να ειπη τις περι της έν τοίς πλοίοις τούτοις ζωής, νομίζει τις ότι πράγματι εύρίσκειται έν τινη μεγάλφ των Παρισίων ξενοδοχείφ! Μεγάλη αίθουσα 15 μέτρων μήκος και έτέρων τοσούτων πλάτους πολυτελέστατα ηυπερπισμένη, σειρά ολόκληρος καλλυντηρίων (salon bouilloirs), καπνιστήρια, λουτρό, βιβλιοθήκη, μουσική, τά πάντα εις την διάθεσιν του επιβάτου' εις ταύτα προσθετόν τροφήν άρίστην και άφθονωτάτην μετά οίνου και το άπλετον ήλεκτρικόν φώς το καταυγάζον τά πάντα.

Τά πλοια όμως ταύτα, καιτοι υπερτερουόντα καθ' όλα τά άλλα των πλοίων πασών των λοιπών έταιρειών, έν τούτοις ύ-

πολείονται σήμεραν κατά την ταχύτητα τριών άτμοπλοίων νεωστί ναυπηγηθέντων και άνηκόντων εις την Άγγλικήν έταιρείαν «Anchor Line» ήτοι των: City of Paris, City of New-York και City of Rome, και ένός άλλης έταιρείας «Augusta Victoria», των όποιων ή μέν χωρητικότης είναι 10,000 τόνων, ή δε ταχύτης 23 περίπου μιλίων καθ' ώραν! Διά τούτων των νεωτάτων άτμοπλοίων και μόνον περιωρίσθη το ταξίδιον εις 5 1/2 περίπου ήμέρας' έκ τούτων δε πάλιν τά ταχύτατα είναι το «Augusta Victoria» και το City of Paris» (πόλις των Παρισίων). Και έν τούτοις δέν άφικόμεθα εισείτι πράγματι εις το τέμα!

Έν Γαλαζίφ τη 26 Νοεμβρίου 1890.

Α. Παπαδημητρίου

Η ΠΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ ΤΟΥ ΕΪΦΦΕΛ

Ό Πύργος του Εϊφφελ θα πέση, όπως όλα αι έκ σφυρηλάτου ή χυτού σιδήρου κατασκευασμένα γέφυραι, έν διαστήματι χρόνου πλέον ή ήττον έγγίζοντος. Μολοντί δε προς διατήρησιν αυτού πάν μέσον οι άρμόδιοι θέλουσι μεταχειρισθή, άπέριου δε μερικάς μετασκευάς και έπισκευάς θέλουσιν έπιφέρει, μετά οιανδήποτε τέλος προσθάσειαν, ήν ήθέλει τις φαντασθή, ό πύργος του Εϊφφελ, ως άποτελούμενος έκ σιδήρου, ουδέποτε θα δυνηθή ν' άποφύγη τους της καταστροφής και άποσυνθέσεως φυσικούς νόμους, οιτινες εισί οι έξής:

1ον). Η όξειδωσις. 2ον). Η σχάσις. 3ον). Και ή διάτασις. Και καθ' όσον άφορα εις την όξειδωσιν του σιδήρου πάντες γνωρίζομεν αυτήν. Είναι ό ίός, κοινώς σκορία λεγομένη και γινόμενη εις τον σιδηρον και τινα άλλα μέταλλα εκτιθέμενα εις τον άέρα και την ύγρασίαν.

Η σχάσις είναι ουχι ολιγώτερον καταστρεπτική και μάλιστα ταχύτερας ένεργείας και είναι το άποτέλεσμα του κραδασμου του μετάλλου υπό την δρασιν κινητου άτμοσφαιρικού περιβάλλοντος.

Έν έκαστη δονήσει τά μέταλλινα φύλλα (λαμαρίνα) σχάζουσι τους υπάρχοντας κυρτοειδεις ήλους ή τάς σφήνας, αιτινες υπόκεινται όντως άνεπαισθήτως μέν, πλην πραγματικώς εις έντομάς, όμοιοζούσας προς τάς των δια των γλυφίδων γενομένας, μετά τινα δε καιρόν ήλοι και σφήνες κατακερματίζονται, ή δε στεροφότης της συναρμογής του κτιρίου καθιστάται προβληματική.

Είναι γνωστόν, ότι πηρηά ράβδος θερμαινόμενη, διαστέλλεται και λαμβάνει μείζονα όγκον, όστις έλαττούται άπ' έναντίας, όποσάν ψυχθ. Ως έκ τούτου ό πύργος του Εϊφφελ ουδέποτε θα έχη ώρισμένον και άκριβές ύψος, διότι κατά το θέρος δύναται να ήται μεγαλύτερον ή κατά τον χειμώνα.

Ό πύργος Εϊφφελ, συνεπεία της σημαντικής αυτού περιπλοκής έν σιδηράς δοκίς, υπόκειται φυσικώς εις την όξειδωσιν, την σχάσιν και την διαστολήν. Και ή μέν όξειδωσις άκαλύτως θα εξαπλώται επί της πελωρίου έπιφανείας του πύργου, οι δε μεγάλοι Παρίσιοι διά των άπέρων αυτών άνθυμιάσεων, αιτινές εισί έπιφορτισμένα εξ όξέων, περιβάλλουσι αυτόν πανταχόθεν. Η δε διαστολή αυτή προσβάλλει την καρδίαν του μεταλλικου τούτου τέρατος, όπερ μεγαλύνει, σμικρύνει και παραλύουσα την συναρμογήν, καταστρέφει τάς συνδέσεις μέχρι της στιγμής, καθ' ήν μαλάσσουσα αυτό ως ράκος, έσται κυρία αίτια να καταρρέουσι επί των κεφαλών των Παρισινών, οιτινες φυσικώς θα εύρίσκονται κάτωθι τούτου. Τούτο αναμφιλέτως και φυσικώς θα συμβή, αλλά πότε; Όπως ύπελογίσθησαν αι προς άνίδρυσιν του πύργου τούτου άντιστάσεις, ούτω δύναται τις εύκόλως να ύπολογίση την πιθανότητα των καταστρεπτικών κατ' αυτού επιδράσεων.

Αι έφημερίδες θ' αναγγείλωσι ποτε τον φυσικόν θάνατον του κολοσσου τούτου, αναφέρουσαί άμα, ότι ή πτώσις του καταδάψει την Στρατιωτικήν Σχολήν, ή ότι διέκοψε τον πλοΐον του Σηκουάνα, συμπαρασύρουσα μίαν πτέρυγα του Τροκαδερώ ή άλλου τινός μεγάρου και καταπλακόνουσα ταύτοχρόνως μέγαν αίθιμόν των κατοίκων των Παρισίων.

Άσθηρ

ΕΡΩΣ ΠΑΡΑΚΑΙΡΟΣ

Παρά τους πρόποδας των μεσημβρινών αποκρήμων άκτων των Κυθήρων, νήσου κειμένης παρά την μεσημβρινοανατολικήν παραλίαν της Πελοποννήσου, και άκριβώς άπέναντι του περιφώνου άκρωτηρίου Μαλέα, πανταχόθεν περιβρεχόμενη υπό ταραχώδους θαλάσσης, τούτο μόν ένεκα των ρευμάτων του προς την άπέναντι άκτῆν της Αφρικῆς άνοιχτοῦ πελάγους, τούτο δέ ένεκα τού μεταξυ ταύτης και της Λακωνίας στενού, κείτα το έπίνεον Καψάλι. ούτινος ο μικρός φυσικός πλῆν άβάθης και καλλιμορφος λιμὴν διανοίγεται άμφιθεατρικῶς πρό των μικρῶν τῶν εν αὐτῷ εἰσερχομένων πλοιαρίων και λέμβων, τῶν ζητούντων άσυλον παρ' αὐτῆ από της καταδρομῆς τῶν ἑξω μαινομένων στοιχείων, ἡ κοιμίζονται ἐπιβάτας από τῶ καθ' ἐβδομίδα προσεγγίζοντες άτμοπλοίου τὴν νῆσον, ἡ τῶν πλοισιῶρων πολυχνίων.

Ο λιμὴν τοῦ Καφαλίου από παλαιωτάτων χρόνων ἔθεωρήθη ἀκατάλληλος διὰ τὴν προσέγγισιν άτμοπλοίων και μεγάλης χωρητικότητος πλοίων, δι' ο δὲ σάκις πρόκειται νὰ προσορμισθῆ τοιοῦτόν τι πλοῖον ἐκείτε, εἰ μὴν ο καιρός ἡ εὔδιος ἴσταται πολύ μακρὰν και ἑξῶθι τοῦ στόμιου τοῦ Καψάλιου, εἰ δέ ἐνάντιος, ἡ δὲν σταματᾷ ποσῶς, ἡ προσορμίζεται εν τῷ ἀντιθέτῳ τῆς νῆσου δρμφ Αὐλέμονος.

Ἐν τούτοις οἱ κάτοικοι τῶν Κυθήρων πολλὰκις ἐσκέφθησαν και ἐμελέτησαν διάφορα σχέδια κατασκευῆς λιμένος καταλλήλου εν Καψάλῳ, και πλείστακις μετεκαλέσαντο μηχανικούς διὰ τὴν ἐκπόνησιν τοῦ καταλληλοτέρου σχεδίου, και σύνταξιν οικονομικοῦ προϋπολογισμοῦ, πλῆν άτυχῶς πάντοτε ἡ δικαιοσύνη αὐτῶν ἐπιθυμία και ο ευγενεστάτος οὔτος πόθος, ἐσαεἰ προσέκρουσε πρὸς τοὺς ἀποτόμους τῆς νῆσου κρημνοὺς και πάντοτε ἐξηφανίσθη εἰς τὰ βαθυτάτα αὐτῶν ὕδατα, ἐπιπλοούσης ἐπὶ τῶν κυμάτων αὐτῶν ἡδὴ μόνον τῆς διαρκούς προσπαθείας τῶν εν εἰδει λειψάνου σανίδος από ναυαγήσαντος πλοίου.

Ἐν ἑτῆ 18... ο μηχανικός Κ... συνοδεύομενος παρά τῆς συζύγου αὐτοῦ και τῆς μονογενοῦς θυγατρὸς τοῦ Ἀσπασίας, ἤρχοντο ἡμέραν τινὰ θέρους νὰ ἐγκατασταθῆ εἰς Καψάλιον πρὸς τὸν σκοπὸν μελέτης ἐκπονήσεως σχεδίου διὰ τὴν κατασκευὴν τοιοῦτου λιμένος.

Βεβχίως ἡ ἐπασχόλησις αὐτῆ, ἡ θέσις και τὸ μέρος, ὑπὸ κοινωνικῆν ἔποψιν ὅπερ ο κ. Κ... ἐξελεξεν, ἵνα κατοικήσῃ οἰκογενειακῶς και ἐργασθῆ πρὸς πορισμὸν τῶν τοῦ βίου, ἡσαν μὴδαμναί, πλῆν μικροῦ λόγου ἀξία ἦτο και ἡ θέσις τοῦ μηχανικοῦ τούτου, διότι από πολλῶν ἐτῶν καταγινόμενος νὰ κερδήσῃ χρήματα και εἰσέλθῃ εἰς τὸν σπάταλον, πολυκύματον και ἐπιδεικτικὸν κοινωνικὸν κόσμον, δὲν τὸ κατώρθωσεν.

Ο εν Καψάλῳ βίος, ὃν ἤρξατο νὰ διάγῃ, ἦτο βίος κοινός, ἀπλῆς οἰκογενεαῖς κατοικοῦσης εν μικρῷ χωρίῳ. Ἐμίσθωσε δύο δωμάτια εν τῇ οίκῳ τοῦ παντοπώλου Μήτσου, ὅστις διέθετε συνήθως ταύτην εἰς τοὺς ξένους, ἀν κατὰ τύχην ἐτύγχανέ ποτε νὰ τῷ ζητηθῆ. Τὰ δωμάτια ἦσαν ἀσβεστόχριστα, κοινὰ, και πενιχρῶς ὑπερπισμένα. Τὸ Καψάλιον, ἐπίνεον νῦν τῶν Κυθήρων, ἀποτελεῖται ἐκ πενήκοντα ὡς ἑξήστα οἰκιῶν, τῶν πλείστων ἀκατοικήτων. Κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς προσεγγίσεως τοῦ άτμοπλοίου βλέπει τις μικροὺς ἀνθρώπους ἐρχομένους εἰς τὴν νῆσον, εἴτε ἐγκαταλείποντας ταύτην κατὰ τὰς λοιπὰς ὅμως ἡμέρας πένθιμος ἡσυχία ἐπικρατεῖ εν Καψάλῳ. Φυσικῶς δέ οὔτε καφφενεῖον ὑπερπετόν δύναται τις νὰ εὐρῆ ἐκεῖ, οὔτε ξενοδοχεῖον, οὔτε ἑτερόν τι μείσον τέρψιος ἡ διασκεδάσεως, περιοριζόμενος κατ' ἀνάγκην εἰς τὸν καθημερινὸν και μονότονον πρὸς τὴν άκτῆν ἡ ἐνδότερον ταύτης περίπατον.

Πλῆν ἡ κυρία Δέσπω μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Ἀσπασίας προτίμων τοὺς πρὸς τὰς ἀποκρήμονας ἀκτὰς και τὰς ἑξοχὰς περιπάτους, ἄλλως τε δέ ἡ δεσποινίς Ἀσπασία οὐδὲν

τῇ ἀληθείᾳ θέλητρον εὑρίσκειν εν τῇ μετὰ τῶν χωρικῶν συναστροφῇ αὐτῆς, ο δέ εὐγενῆς και ὑπερήφανος χαρακτήρ πάνυ ἀπέχετο τοῦ νὰ καταβιβασθῆ ἄχρις ἐκεῖ.

Ταῦτα πάντα συνέτεινον, ὥστε ὅτε συνομιλεῖ μετὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς νὰ προσέχωσιν ἵνα μηδεμίᾳ λέξις τῶν περιπέσῃ εἰς τὰς περιέργους ἀκοὰς.

— Ὁ κ μείνωμεν ἐπὶ πολὺ ἔτι εἰς Καψάλιον;

Τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἀπέτεινον συχνάκις ἀλλήλαις και τὰς ἀπησχόλει ἐπὶ πολλὰς ὥρας. Τὸ βέβχιον εἶναι ὅτι αἱ Ἀθῆναι ταῖς ἐφάνησαν ἐσχάτως σκληραί, διότι ἀπασαί αἱ ὑποθέσεις τοῦ Κυρίου Κ... ἐβησαν κακῶς, ἀθλίως μάλιστα, οὐδενὸς σχεδίου ἡ ἐπινοήσεως τελεσφορητάσης ποτέ, μολονότι τὸ γόνιμον πνεῦμά του ἐργάζετο ἀκαταπαύστως, ἄνευ ὁμων ἐπιτυχίας τινός· πλῆν ὅποιον ἄρα ἤθελεν εἶσθαι τὸ μέλλον τῶν εν Καψάλῳ, ἐσκέπτοντο, ἔν τῷ ἐγκαταλειμμένῳ τούτῳ χωρίῳ, εν τῇ ἀρχῇ τοῦ κόσμου κειμένῳ; Ἐὰν δέ ποτε αἱ βλῆψεις και ἐλπίδες τοῦ κυρίου Κ... ἐπετύγχανον και ἐπραγματοποιούντο, και ἔκν οἱ ὑπολογισμοὶ αὐτοῦ ἦσαν ἀκριβεῖς, θὰ ἐκέρδιζον δώδεκα χιλιάδας φράγκων ὡς ἐγγιστα ἐτησίως και οὐδὲν πλέον.

Και τί εἶναι δώδεκα χιλιάδες φράγκα κατ' ἔτος ἀπέναντι τῶν ἑκατομμυρίων, περὶ ὧν τοσάκις ἤκουον νὰ ὁμιλῶσιν εν Ἀθήναις, και τῶν ὅποιων ἤλπιζον νὰ γείνωσι κάτοχοι μιαν ἡμέραν; Ἀλλὰ τὰ ἑκατομμύρια ταῦτα, περὶ ὧν ὠνευροπόλου, δὲν ἦσαν βεβχίως ἄλλο ἡ χίμαιρα και τὸ ἐγνώριζον ἡδὴ από καιροῦ, ἐνῶ ἐφαίνοντο ἡδὴ πιστεύουσαι μόνον εἰς τὰς δώδεκα χιλιάδας φράγκα.

Και μετ' αὐτῶν ο κύριος Κ... συνεζήτηε και κατέστρωσε τὰ σχέδιά του και τὸν προϋπολογισμὸν του.

Εὐτυχῶς ο βίος εν Καψάλῳ ἦτο ὑποφερτός, ἀναλόγως τῶν μέσων, τὰ ὅποια διέθετον. Μία καλῆ ὄρνις ἐτιμάτο 1 και ἡμισίαν δραχμῆν. Οἱ ἰχθύες ἦσαν εὐθητότατοι ὡς και οἱ καρποὶ και τὰ λαχανικά, τὸ δέ γάλα και οἱ τυροὶ ἐπωλοῦντο δωρεάν, και ἀκριβῶς πολὺ ἡγάρων τὰ τελευταία ταῦτα. Καλλωπισμοὺς και ἐνδυμασίας τοῦ συρμού δὲν εἶχον ἀνάγκην ἐκεῖ, ἐπομένως σημαντικὴν οικονομίαν εἶχον ὡς πρὸς ταῦτα.

Ἐὰν δέ διέμενον ἐπὶ δέκα ἔτη εν Καψάλῳ, πόσα χρήματα δὲν θὰ ἐκέρδιζον οὕτω διάγοντες; Ἐκτὸς δέ τούτων εἴλεπον οἱ δικαιοκτοῖ ἀγῶνες, κατασχέσεις, ἐριδες μετὰ τῶν δανειστῶν και τῶν δικαστικῶν κλητήρων, μεθ' ὧν εν Ἀθήναις διετέλουν εἰς στενήν συνάφειαν, και τοῖς ἐξησφαλίζετο ἀφ' ἑτέρου γῆρας ἐντιμον και ἡσυχον! Τῇ ἀληθείᾳ αἱ ἡμέραι ἐκεῖ ἦσαν μακρόπταται, πλῆν ο τόπος ἦτον ἐξαισιος, ἔχων θέαμα πρὸς τὴν θάλασσαν λαμπρῶν, ὑγεινὸν και ἀξιοθέατον. Τὸ εὔμετάβλητον τοῦ κλίματος, ὅτε μὲν ἄκρα γαλήνη, ὅτε δέ θυμώδης και τρικυμιώδης θάλασσα, παρεῖχεν αὐτοῖς θέλητρον, τὰ ὅποια οὐδαμῶς ἄλλοθι θ' ἀπελάμβανον. Ἐὰν δέ ἐστεροῦντο τῆς λαμπρᾶς και ἐπιδεικτικῆς υπάρξεως, ἦν ἤλπιζον και ὠνευροπόλου εν Ἀθήναις, τούλάχιστον ἡ ἀθλιότης και ἡ ἄκρα ἄτιμος πενία, ἡτις ἐπιπολάζει εἰς τὰς μεγαλοπόλεις, αὐθάδης και ἀπειλητικῆς, δὲν εὑρίσκει θέσιν, οὐδὲ θύραν νὰ εἰσελάσῃ μέχρις ἐκεῖ.

Ἀλλὰ... ἀλλὰ εν τῷ μικρῷ τούτῳ παραδεισῳ, ὑπῆρχε μικρόν τι νέφος, μικρά τις σκιά... Πῶς ἦτο δυνατόν εν τῇ ἐρημίᾳ ταύτῃ, εν τῇ ἀπομεινωμένῃ ἐκείνῃ γωνίᾳ ν' ἀποκατασταθῆ ἡ Ἀσπασία;

Οὐδὲις οὐρανός ἀνέφελος! Ἀλλ' ὅσω τρομερὰ και ἀνήσυχος ἐφαίνετο ἐκ πρώτης ὄψεως ἡ ἐρώτησις αὐτῆ, εν τῇ μητρικῇ στοργῇ τῆς κυρίας Δέσπως, εν τούτοις δὲν ἦτο και ζήτημα ἄλυτον. Βεβχίως δυσκολώτατον ἦτο νὰ εὐρεθῆ σύζυγος εν τῷ πολυχνίῳ τούτῳ διὰ τὴν δεσποινίδα Ἀσπασίαν, ἀλλὰ τὰ Κύθηρα, τὸ Ναύπλιον, αἱ Ἀθῆναι μήπως ἀπέχον και τόσον πολὺ; Εἰς τὰ Κύθηρα δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εὐρεθῆ τις, ἔστω και ναυτικὸς ἡ κτηματίας, ὅστις ἐῤρωτευθῆ τῆς Ἀσπασίας; ἡ μήπως ἡ νέα αὐτῆ δὲν ἦτο ἀρκούντως ὠραία, δὲν ἐκείτητο χάριτας, ἵνα δι' αὐτῶν ἐπιβληθῆ εἰς τὸν ποθητόν τῆς καρδίας τῆς; ἄλλως τε οἱ εν ταῖς ἐπαρχίαις ἐμποροὶ και οἱ ναυτικοὶ δὲν ἦσαν κατάλληλοι σύζυγοι διὰ τὴν κόρην ἐνὸς ἀπλοῦ μηχανικοῦ;

Ἡ δὲ Ἀσπασία τί ἄλλο ἐκτὸς τῆς ἀτομικότητός τῆς εἶχεν; Οὐδέν, ἀπολύτως οὐδέν! Ἡ προῖξ δι' αὐτὴν ἦτο πράγμα ἄγνωστον και μυστηόν. Ἐμῖσει τὸν ζητοῦντα από τῆς γυναικὸς χρήματα και ἐλάτρευε τὸν δίδοντα αὐτῆ. Αὐτὸ ἦτο τὸ δόγμα τῆς, αὐτὸ τὸ δνειρόν τῆς. Πλῆν δσάκις ἡ μητηρ τῆς τῷ ὠμίλει περὶ τῆς θέσεως τῆς, περὶ τοῦ μέλλοντός τῆς, και προσεπάθει νὰ πείσῃ αὐτὴν, ὅτι πρέπει νὰ συμμορφωθῆ πρὸς τὰς περιστάσεις, ἡ Ἀσπασία δὲν ἀντέλεγε μὲν οὐδέποτε, πλῆν ἐμειδία ἀορίστως, οὐδὲν ἐκφράζουσα, και ἐφαίνετο, ὅτι ποσῶς δὲν ἀνήσυχει περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἐν τούτοις ο κ. Κ... ἐξηκολούθει τὰς περὶ τοῦ λιμένος μελέτας του, και πολλὰκις συνεζήτηε μετὰ τῆς συζύγου του και τῆς θυγατρὸς του τὰς προτάσεις, αἰτίνας ἐκάστοτε τῷ ἐγίνοντο, ἐπέξηγῶν αὐτὰς ὅτε μὲν ὡς συμφερούσας, ὅτε δέ τούναντίον, καθ' ἐκάστην δέ μετὰ τὸ γεῦμα ἐξερχόμενος μετ' αὐτῶν εἰς περίπατον ἀνεκοῖνον αὐταῖς τὰς ἐλπίδας και ἀπελπίσιαις του. Τέλος προῖαν τινὰ, ἐνῶ ἐπανήρχοντο τῶν λουτρῶν, ταῖς ἀνήγγειλε τὸ ὀριστικὸν ἐξαχόμενον τῶν ἐργασιῶν του. Ἡ ὑπόθεσις, ταῖς εἶπεν, ἐτελείωσε πλέον, τὸ ἔργον δύναται νὰ ἐκτελεσθῆ, και ἔκν δὲν πλουτιζόμεν, τούλάχιστον ἐξασφαλίζομεν τὸ γῆρας ἡμῶν. Ἀλλὰ προσέθηκε μετὰ τινος προδήλου ἀνησυχίας, πρὶν ἀποφασίσῃ νὰ ἐγκατασταθῶμεν ὀριστικῶς εἰς Καψάλιον, ἐπιθυμῶ νὰ μάθω τὴν γνώμην σας.

Ταῦτα ἐλέγοντο ἐνῶ ἀνήρχοντο από τῶν λουτρῶν και ἐπροχώρουν πρὸς ἀπόκρημνον τινα και ὕψηλὸν βράχον, ἔνθα ἐκάστην προῖαν ἐθέωντο τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου. Φθάντες ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ, παρετήρησαν τὴν γαλήνην τῆς θαλάσσης και τὸ ἄστρον τῆς ἡμέρας μεγαλοπρεπῶς βαῖνον πρὸς τὴν κανονικὴν αὐτοῦ τροχίαν. Οὐδεμίᾳ πνοῇ ἀνέμου οὐδὲν νέφος εἰς τὸν ὀρίζοντα διεκρίνετο, ἀλλὰ μόνον ο ἑλαφρὸς προῖανὸς φλοῖσος τῆς θαλάσσης, ὅστις από ἑκατοντάδος μέτρων μακρὰν ἐπληττεν ἐλαφρῶς και μετὰ ρυθμοῦ τὰς μελαίνας ἀκτὰς τῆς νῆσου.

Ἡ Ἀσπασία μετὰ τῶν γονέων τῆς πρὸ τῆς άκτῆς.

— Πρέπει νὰ ὁμολογήσητε, ταῖς λέγει, ο κ. Κ..., ὅτι ο βίος ἐνταῦθα δὲν θὰ ἦναι πάντοτε ἡσυχος, φαῖδρος και εὐχάριστος, ὅπως ἡ μαγευτικῆ αὐτῆ προῖα, ἡτις ὅσω και ἂν φαίνεται γαληνιαία, οὐδὲν μὰς ἐγγυάται, ὅτι θὰ ἐξακολουθῆσῃ και μέχρι τῆς ἐσπέρας οὔσα τοιαύτη. Βεβχίως θὰ δοκιμάσωμεν και ἡμέρας δυστυχίας και πικρίας, δηλαδή σκοτεινάς, σκληράς, ψυχρὰς και θλιβεράς εν τῇ ἀκτῇ ταύτῃ, ἡτις πλείστακις ἐβλήθη ὑπὸ τῆς τρικυμίας και τῶν λυσσωδῶν ἀνέμων... Ὅστε δὲν ἐπιθυμῶ νὰ σὰς ἀναγκάσω νὰ μένετε ἐδῶ, χωρὶς νὰ σὰς προδιαθέσω πρότερον τί ἡμέρας χάραξ και πικρίας θὰ διέλθητε ἐνταῦθα, και βεβαιωθῶ ἂν δύνασθε νὰ τὰς ὑποστῆτε ἠθικῶς και φυσικῶς. Σκέφθητε λοιπὸν καλῶς και εὐσυνειδήτως, ἄνευ ἀδυναμίας και συμπαθείας, και εἰπέτε μοι, ἂν ἔχετε τὸ θάρρος νὰ ζήσητε ἐδῶ... πάντοτε...

— Ἡ σκέψις αὐτῆ ἐγένετο ἡδὴ, ἀπεκρίθη ἡ κ. Δέσπω. — Ναι, ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ κοινῆς τινος ὑποθέσεως, ἐξηκολούθησεν ο κ. Κ... ἡν ἀποφασίζει τις μονομερῶς, ἀλλὰ τῇ κοινῇ συμπράξει. Ἐννοῶ, ὅτι ἡ σκέψις αὐτῆ εἶναι ἰδικῆ σου, ὅπως εἶναι και ἰδικῆ μου, και μάλιστα κατὰ τὸ πλείστον μέρος ἰδικῆ μου, διότι ἐγὼ ἔχω ἐργασίαν, ἡτις θὰ με ἀπασχολῆ.

— Καὶ πῶς φρονεῖτε, ὅτι θὰ δυσκολευθῶμεν νὰ ζήσωμεν ἐκεῖ, ὅπου σὰς καλεῖ τὸ ἔργον σας; εἶπεν ἡ κ. Δέσπω.

— Καλὰ, ἀλλὰ τί λέγεις σὺ δεσποινίς;

— Ἡ μητηρ, σὰς ἀπήντησε δι' ἐμέ, ὅπως και δι' ἐαυτήν.

— Ναι, ἀλλ' ὑπάρχει ἐρώτησις τις, ἐφ' ἧς ἡ ἀπάντησις τῆς μητρὸς σου δὲν ἀρκεῖ, και διὰ τούτο θέλω τὴν ἰδικὴν σου. Καὶ ἡ ἐρώτησις αὐτῆ θίγει τὴν ἀποκατάστασιν σου. Σεῦρδις ἐνταῦθα οἱ σύζυγοι σπανίζουσι.

— Ναι, τὸ γνωρίζω, ἀλλὰ μήπως εἰς Ἀθήνας δὲν περισσεύουσιν; ἐπανέλαθεν ἡ Ἀσπασία.

Και ταῖς διηγήθη πῶς εν τινι χορῷ εν τῇ πρωτευούσῃ δύνανται τις εὐκόλως νὰ εὐρῆ σύζυγον.

Ἄλλ' ο κ. Κ... δὲν τὴν ἠκολούθησεν εἰς τὰς σκέψεις τῆς. Αὐτὰ, τῇ λέγει εἶναι φαντασιοπληξία, πολὺ ὠραταί μὲν εν τῇ θεωρίᾳ, ἀλλ' ἀπραγματοποίητοι εν τῇ πράξει. Εἶναι μητρικαὶ και οἰκταὶ χεῖμαιραι και οὐδὲν πλέον, μόνον εν τοῖς χοροῖς και ταῖς διασκεδάσει εὐρίσκουσαι ἠχώ.

— Ἐν τούτοις, φίλε μου, ἐπιτρέψον μοι νὰ σοὶ εἰπω...

Ἡ Ἀσπασία διακόπτουσα:

— Μὴ ἀνησυχεῖτε περὶ ἐμοῦ, τοῖς λέγει, μετὰ τοῦ αἰνιγματώδους ἐκείνου μειδιάματος, ὅπερ συνήθως ἐδηλοῦτο εἰς τὰ χεῖλη τῆς, ὁσάκις τῇ ὠμίλουν περὶ γάμου.

— Μὴ λέγεις εἰς ἐμέ, ὅτι ἀπαρνήσαι τὸν γάμον, διέκοψεν ο πατήρ.

— Ὅχι, ἀπ' ἐναντίας, αἱ σκέψεις σας θὰ ὄσι σεβασταί, και σὰς ὑπόσχομαι, ὅτι δὲν θ' ἀποθάνω γεροντοκόρη.

— Τότε ἐξηγήθητι τί ἐννοεῖς;

— Ἴσα, ἴσα, αὐτὸ ἤθελον, νὰ μὴ ἐξηγηθῶ, ὅπως ἐπεθύμουν, νὰ μὴ ἀνησυχεῖτε περὶ ἐμοῦ. Τὸ Καψάλιον, βεβαιώθητε, δὲν εἶναι ἐκεῖνο, ὅπερ θὰ μ' ἐμποδίσῃ νὰ ὑπανδρευθῶ. Ἀφῆσατέ με σὰς παρακαλῶ ἦσυχον ἐπὶ ἕνα μῆνα, και τότε θὰ σὰς εἰπῶ τί ἐλπίζω, και τί ἔχω κατὰ νοῦν.

— Ποῖον ἔχεις κατὰ νοῦν; ἀνεφώνησεν αἰφνης ἡ μητηρ.

— Εἶσαι λοιπὸν συνδεδεμένη δι' αἰσθημάτων μετὰ τινος; ἠρώτησεν ο πατήρ με σοβαρώτερον ὕφος.

— Μετὰ ἕνα μῆνα, ἀπεκρίνατο ἡ Ἀσπασία γελῶσα. Πιστεύω, δὲν θὰ μοὶ ἀρνηθῆτε τὴν προθεσίμην ταύτην. Ὅ, τι δύναμαι τώρα νὰ σὰς εἰπῶ, εἶναι, ὅτι ἔχω λόγους νὰ πιστεύω, ὅτι εἰς Κύριος, ὅστις θὰ σὰς ἀρέσῃ ὑφ' ὅλας τὰς ἐπιφοίσεις θὰ ἔλθῃ πρὸς συνάντησίν σας, ἐδῶ, αὐτὸς ο ἴδιος, νὰ σὰς ζητήσῃ τὴν χεῖρά μου. Διὰ τὰ λοιπὰ ἐπιτρέψατέ μοι νὰ τηρήσω ἀπόλυτον σιωπὴν.

— Ἀπόλυτον σιωπὴν; ἐρωτᾷ ο κ. Κ...

— Σὰς καθικετεῖω, πάτερ, μὴ ἐπιμένετε περισσότερον.

— Μοὶ φαίνεται, ὅτι κάλλιστα δύνασαι νὰ μὰς εἰπῆς, τίς οὔτος ο ἀναμενόμενος σύζυγος, και ὅτι ὀφείλεις ν' ἀναγνωρίσης, ὅτι τοιαύτη ἀπαίτησις από μέρους πατρὸς δὲν εἶναι μέγα τι πράγμα.

— Εἶναι τὸ πᾶν, ὅπερ ζητεῖτε πάτερ.

— Εἶμαι βεβχίως, τῇ λέγει ο πατήρ αὐτῆς, ὅτι εἶναι ο Παῦλος Δ...

— Ἐγὼ, νομίζω, προσθέτει ἡ μητηρ, ὅτι εἶναι μᾶλλον ο Πέτρος Ρ...

— Μὴ ἀναφέρετε, σὰς παρακαλῶ ὀνόματα, ἐπαναλαμβάνει ἡ θυγάτηρ τῶν, οὔτε ο εἰς εἶναι, οὔτε ο ἄλλος.

Και κατώρθωσε τόσον ἐπιτηδεῖως νὰ ὑπερασπίσῃ ἐαυτήν, ὥστε ἡ συνδιάλεξις ἐστράφη πρὸς ἄλλα ζητήματα· ἐπιστρέφοντες δέ οἱκαδε πάντες διστήρου ἀπόλυτον σιγὴν.

Ἄλλ' ὅποταν ο πατήρ και ἡ μητηρ ἀπεσύρθησαν εἰς τὸ δωματίον αὐτῶν, ο κ. Κ... ἠρώτησεν ἀμέσως τὴν σύζυγόν του. (ἀκολουθεῖ).

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ

Υπό έποψιν έκτασεως, πληθυσμού, προϋπολογισμού, έμπορίου, συγκοινωνίας, πολεμικών δυνάμεων και παιδείας (1).

Table with 14 columns: 'Επικράτεια, Έκταση εις τετρ. μιλία, Πληθυσμός, Παιδεία, Προϋπολογισμός (Έσοδα, Έξοδα), Έμποριον (Εισαγωγή, Έξαγωγή), Πωσαί, Δυναμεις (Στρατός, πλοία), Έμπορικ Πλοία. Rows include ΑΓΓΛΙΑ, ΑΥΣΤΡΙΑ, ΒΕΛΓΙΟΝ, ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ, ΓΑΛΛΙΑ, ΓΕΡΜΑΝΙΑ, ΔΑΝΙΑ, ΕΛΒΕΤΙΑ, ΕΛΛΑΣ, ΙΣΠΑΝΙΑ, ΙΤΑΛΙΑ, ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΝ, ΟΛΔΑΝΔΙΑ, ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ, ΡΩΜΟΥΝΙΑ, ΡΩΣΙΑ, ΣΕΡΒΙΑ, ΣΟΥΗΔΙΑ, ΤΟΥΡΚΙΑ, ΙΑΠΩΝΙΑ, ΚΙΝΑ, ΠΕΡΣΙΑ, ΑΒΗΣΣΥΝΙΑ, ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡ, ΜΑΡΟΚΟΝ, ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ, ΒΟΛΙΒΙΑ, ΒΡΑΣΙΛΙΑ, ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ, ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤ., ΚΟΛΟΜΒΙΑ, ΜΕΞΙΚΟΝ, ΠΕΡΟΥ, ΧΙΛΙ, ΧΑΒΑΙΑ.

Έκ του ύπ' όψει πίνακος εξάγεται, ότι :

1) Ός προς την έκτασιν, πρωτεύει μὲν ἡ Ρωσική αυτοκρατορία, ύστερεὶ δὲ τὸ Μαυροβούνιον. — 2) Ός προς τὸν πληθυσμὸν, πρωτεύει ἡ Κίνα, ύστερεὶ ἡ Χαβατα. — 3) Ός προς τὴν πυκνότητα, πρωτεύει τὸ Βέλγιον, ύστερεὶ ἡ Αργεντινὴ δημοκρατία. — 4) Ός προς τὸν προϋπολογισμὸν, πρωτεύει ἡ Ἀγγλία, ύστερεὶ τὸ Μαυροβούνιον. — 5) Ός προς τὴν παιδείαν, πρωτεύει ἡ Ἑλβετία, ύστεροῦσιν αἱ Ἀθηναίικα καὶ τὸ Μαρόκο. — 6) Ός προς τὸν εἰσοδήματι, πρωτεύει ἡ Ἀγγλία, ύστερεὶ ἡ Ἀθηναίικα. — 7) Ός προς τὴν σιδηροδρομικὴν συγκοινωνίαν, πρωτεύουσιν αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι, ύστερεὶ ἡ Κίνα. — 8) Ός προς τὴν τηλεγραφικὴν συγκοινωνίαν, πρωτεύουσιν αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι, ύστερεὶ ἡ Χαβατα. — 9) Ός προς τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις, πρωτεύει ἡ Ρωσία, ύστερεὶ ἡ Χαβατα. — 10) Ός προς τὸν ἀριθμὸν τῶν πολεμικῶν πλοίων, πρωτεύει ἡ Ἀγγλία, ύστερεὶ ἡ Χαβατα. — καὶ 11) Ός προς τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν, πρωτεύει ἡ Ἀγγλία, ύστερεὶ ἡ Χαβατα. [Έννοεῖται ὅμως, ὅτι ἐν τῇ ἀπολύτῳ ταύτῃ συγκρίσει δὲν ἐγχείεται ἡ καθαρὰ ἀλήθεια, διότι βεβαίως δὲν δυνάμεθα ν' ἀπαιτῶμεν νὰ ἔχη ἡ Χαβατα τὴν έκτασιν τῶν σιδηροδρόμων ἢ τὰ ἔσοδα τῆς Ἀγγλίας, ὅπως δὲν δυνάμεθα ν' ἀπαιτῶμεν στόλον παρὰ τῆς... Ἑλβετίας. Ὡστε ἡ σύγκρισις δὲν νὰ γίνηται ἀναλόγως τῆς έκτασεως καὶ τοῦ πληθυσμοῦ ἐκάστης ἐπικρατείας]. Ἰδῶμεν ἤδη τὴν κατάστασιν τῆς ἡμετέρας πατρίδος ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν Τουρκίαν: α') ὑπὸ ἐποψιν έκτασεως, ἡ Ἑλλὰς κατέχει τὴν 30ὴν θέσιν (ἡ Τουρκία τὴν 6ην). — β') ὑπὸ ἐποψιν πληθυσμοῦ, ἡ Ἑλλὰς τὴν 30ὴν, ἡ Τουρκία τὴν 9ην. — γ') ὑπὸ ἐποψιν πυκνότητας, τὴν 17ην (ἡ Τουρκία τὴν 14ην). — δ') ὑπὸ ἐποψιν προϋπολογισμοῦ, τὴν 18ην ἡ Τουρκία τὴν 13ην. — ε') ὑπὸ ἐποψιν παιδείας, τὴν 4ην (ἡ Τουρκία τὴν 11ην). — ς') ὑπὸ ἐποψιν ἐμπορίου, τὴν 22αν (ἡ Τουρκία τὴν 13ην). — ζ') ὑπὸ ἐποψιν σιδηροδρ. συγκοινωνίας, τὴν 22αν (ἡ Τουρκία τὴν 17ην). — η') ὑπὸ ἐποψιν τηλεγραφ. συγκοινωνίας, τὴν 18ην (ἡ Τουρκία τὴν 10ην). — θ') ὑπὸ ἐποψιν στρατιωτικῶν δυνάμεων, τὴν 14ην (ἡ Τουρκία τὴν 10ην). — ι') ὑπὸ ἐποψιν ἀριθμοῦ πολεμικῶν πλοίων, τὴν 14ην (ἡ Τουρκία τὴν 10ην). — ια') ὑπὸ ἐποψιν δυνάμεως τῶν πολεμ. σκαφῶν ὅμως, τὴν 12ην (ἡ Τουρκία τὴν 14ην). — καὶ ιβ') ὑπὸ ἐποψιν ἐμπορικῆς ναυτικῆς, τὴν 8ην, (ἡ Τουρκία τὴν 13ην). — Σημειωτέον ὅμως, ὅτι ἐν Τουρκίᾳ ἡ παιδεία, τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία ἀσχοῦνται, ἀποκλειστικῶς σχεδόν, ὑπὸ τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων.

Η. Ι. ΟΙΚ.

(1) Σημ. Πάντες οἱ ἀριθμοὶ τοῦ «συγκριτικοῦ πίνακος», πλὴν τῶν δηλοῦντων τὴν έκτασιν, ἐλήφθησαν κατὰ προσέγγισιν διὰ τε τὸ εὐληπιον καὶ διότι εἰς οὐδὲν συντείνει ἡ ἀκρίβεια ἐπὶ ποσῶν τῶν ἐμεταβλητῶν. Οἱ ἀριθμοὶ οἱ φρονεῖς ἐρωτηματικῶν (;) δὲν προέρχονται ἐξ ἐπισήμων πηγῶν, ἐκ τούτων ὅμως δὲν βλέπεται ἐπαίσθητος τὸ ὀλίγον ἀσφάλμα τῆς συγκρίσεως.

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΛΟΓΑΓΟΥ ΜΑΡΤΟΥ ΔΙΑ ΠΟΔΗΛΑΤΟΥ

Τὸ ποδήλατον, ὡς ἐν τοῖς προηγουμένοις αὐτοῦ φύλλοις τὸ ἀξιόλογον περιοδικὸν ἡ «Φύσις» ἀνέγραψεν ἐν σχετικῇ λεπτομερείᾳ, εἶναι μηχανήμα νέον, δι' οὗ εἰς ἐπιτήδειος ἀνάγκης δύναται νὰ ἐκτελέσῃ μακρὰς πορείας. Πρὸ δύο ἢ τριῶν ἐτῶν Ἀμερικανὸς τις ἔκαμε τὸν γῦρον τοῦ κόσμου δι' αὐτοῦ, καὶ ἤδη τρεῖς ἕτεροι Ἀγγλοὶ ἀπεφάσισαν ἀπὸ κοινοῦ τοιαύτην τινὰ ἀνά τὴν γῆν ἐκδρομὴν.

Ἐν τούτοις τὸ ἀκόλουθον κατόρθωμα τοῦ Ρώσου ποδηλάτου, ἀν μὴ ἦναι μᾶλλον ἐκπληκτικόν, εἶναι οὐχ ἥττον ἀρκούντως ἀξιοπαρατήρητον. Ὁ ἦρωα τούτου εἶναι ὑπολογαγὸς τις τοῦ ρωσικοῦ πυροβολικοῦ, ἄγων μόλις τὸ τριακστὸν δεῦτερον ἐτος τῆς ἡλικίας του, ὅστις διέτρεξεν εἰς διάστημα τριακοντα δύο ἡμερῶν τὸ μεταξὺ Πετροπόλεως καὶ Λονδίνου διάστημα, 2,000 μίλια περίπου, ἦτοι ἀνά 70 μίλια ὡς ἔγγιστα καθ' ἐκάστην ἡμέραν. Τὸ μηχανήμα του εἶναι κομψὸν καὶ ἔχει βάρη οὐχὶ ἀνωτέρον τῶν 3 ὀκάδων.

Ἀμερικανὸς τις ἐπιχειρηματίας, ἰδιοκτῆτης μουσεῖου, λέγεται, ὅτι προσήνεκεν αὐτῷ 500 λ. στερλίνας, ἵνα παρουσιάσῃ αὐτὸν εἰς θέαμα, ἀλλ' ἡ προσφορὰ αὐτῇ ἀπερρίφθη, καί τοι τὸ ποδήλατον ἐξετέθη ἐπὶ τινὰς ἡμέρας εἰς τὴν βασιλικὴν στρατιωτικὴν ἐκθεσιν τοῦ Λονδίνου.

Ὁ ὑπολογαγὸς Μάρτος δὲν ἀπῆντησε πολλὰς δυσκολίας εἰς τὴν πορείαν του ταύτην. Μόνον δι' ἐν Γερμανίᾳ, ἐν Gerfeld καὶ ἐν Wilthen, ἠναγκάσθη νὰ καταδιώξῃ τοὺς ἐπιτιθεμένους καθ' αὐτοῦ κύνες διὰ τοῦ ζιφίου του. Ὁ κ. Μάρτος μετ' ἀπορίας ἐκφράζεται εἰρωνικῶς κατὰ τῶν Γερμανῶν, οὓς λέγει ἔχει διττὸν λόγον ν' ἀγαπᾷ, διότι καὶ οὗτοι καὶ οἱ κύνες αὐτῶν ἐδειξαν αὐτῷ πολλὴν φιλοξενίαν.

Ἐν τούτοις εἰς Nervins, πρώτην πόλιν τῆς Γαλλίας, ἐν ἣ ἀφίκετο, παρέβηκαν λαμπρὸν συμπόσιον πρὸς τιμὴν του. Ἐν Παρισίοις ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ πρέσβους τῆς Ρωσίας καὶ τοῦ κυρίου Freycinet, ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, οἵτινες συνεχάρησαν αὐτὸν ἐπὶ τῷ κατορθώματι τούτῳ.

Μετὰ δὴήμερον διαμονὴν του εἰς Παρισίους ὁ Μάρτος ἀνεχώρησεν διὰ Λονδίνον, ἐνθα μόλις ἀφικόμενος παρουσιάσθη εἰς τὸν λόρδον Δήμαρχον, καὶ ἀφοῦ διέμεινεν ἐνταῦθα ὀλίγας ἡμέρας, ἐξέδραμεν ἀνά τὴν Ἀγγλίαν καὶ Σκωτίαν, ὁπόθεν διὰ τῆς ἰδίας ὁδοῦ θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ρωσίαν.

Ὁ Μάρτος εἶναι ἀνὴρ λιαν ἀφελῆς τοὺς τρόπους, εὐγενῆς, εὐρωστος, ἔχει κεφαλὴν ὠραίου νεανίου, εἶναι ρωμαλέος, μυώδης, ἔχει κνήμας στιβαρὰς καὶ σκληρὰς, ὡς ὁ σιδηρὸς, δὲν ὀμιλεῖ δὲ τὴν ἀγγλικὴν, ἀλλ' ἀτελῶς καὶ μόνον ἐκτὸς τῆς πατρίου γλώσσης, τὴν γαλλικὴν.

(Ἐκ τοῦ Graphic).

Φ. Σ.

ΔΙ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΛΑΧΕΙΩΝ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Πρὸς τοὺς ἀπαταχοῦ συνδρομητὰς μας

Διὰν προσεχῶς θέλομεν δημοσιεύσει τοὺς πεντήκοντα ἀριθμοὺς τῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ τοὺς τῶν λαχείων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, οὓς θέλομεν προμηθεύθῃ, συμφώνως ταῖς ὑποσχέσει ἡμῶν διὰ τὰς κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ὑπὲρ τῶν πληρωσάντων ἐτησίαν συνδρομὴν ἡμετέρων συνδρομητῶν γεννησομένης κληρώσεως. Ὡς δὲ πολλάκις διὰ τῆς «Φύσεως» ἐγνωστοποιήσαμεν, πενήκοντα ἐκ τῶν τοιαύτων συνδρομητῶν θὰ κερδήσωσι τοὺς πενήκοντα ἀριθμοὺς τῶν ἀνωτέρω λαχείων, ἐν μελλοῦσῃ κληρώσει, γεννησομένη ἐγκαίρως καὶ προσεχῶς ἡμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ὀρισθησομένη ἐγκαίρως καὶ προσεχῶς διὰ τοῦ ἡμετέρου φύλλου. Ἐὰν δὲ, ὡς εὐχόμεθα, τοιοῦτος τις ἀριθμὸς κερδήσῃ ποσοῦν τι ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω λαχείων ἀναγραφόμενων, τοῦτο ἔσται πρὸς ὄφελος καὶ εἰς διάθειαν

τοῦ κερδαινόντος συνδρομητοῦ μείον 10 %, ὅπερ προώριστα, ὡς ἀνεκάθεν ἐγράψαμεν, ὑπὲρ τῆς «Φύσεως».

Κατὰ συνέπειαν, παρακαλοῦμεν τοὺς καθυστεροῦντας εἰς ὀλίγους ἐκ τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν τὴν συνδρομὴν των. νὰ φροντίσωσι περὶ τῆς ἐγκαίρου ἀποστολῆς αὐτῆς, ὅπως μὴ ἀποκλεισθῶσι τοῦ δικαιώματος τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὰς κληρώσεις ταύτας, καὶ γεννηθῶσιν ἀδικα καθ' ἡμῶν παράπονα, διότι φρονούμεν, ὅτι τὸ ἡμέτερον καθήκον ἐκπληροῦται διὰ τῆς προειδοποιήσεως ταύτης ἀρκούντως.

ΣΚΕΥΕΙΣ ΚΑΙ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἡ φιλία, τὸ ἀρωματικὸν αὐτὸ ἄνθος τὸ χρυσοῦς παράγον καρπούς, ἀνήκει εἰς οἰκογενεῖαν ἀνθῶν, ἥτις πρὸ πολλοῦ ἐξέλιπεν. Ἄλλ' ἄρα γε ὑπῆρξε ποτέ; Καὶ περὶ τούτου εὐλόγως δύναται τις νὰ ἀμφιβάλλῃ.

Ἡ ὠρότης καθιστᾷ συμπαθεὶ τὴν καλλονὴν τῶν γυναικῶν καὶ εὐγενῆ τῶν ἀνδρῶν τὴν ὄψιν.

Ἄς σκεπτώμεθα ἐνίοτε περὶ τῆς δυστυχίας, καθὼς σκεπτώμεθα περὶ τοῦ χαρακτῆρος ἐκείνων, μεθ' ὧν θέλομεν εὐρεθῆ ποτέ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ συζήσωμεν. Ἡ σκίψις παρέχει ἡμῖν παρελθούσαν πείραν, οὕτως εἰπεῖν, ἀφαιρούσα ἀπὸ τῆς δυστυχίας τὸ πρωτοφανὲς ἐκεῖνο, ὅπερ τὴν καθιστᾷ καταπληκτικὴν.

Ἐνίοτε μικρὸν συμφέρον ἀνατρέπει τὰς μεγίστας ἀρχὰς ὁμοιάζει κατὰ τοῦτο τὸν λίθον δι' οὗ κατέβαλεν ὁ Δαβὶδ τὸν Γολιάθ.

Ὁ σκόπελος τῶν ἐπὶ θρόνου βασιλέων εἶναι ὅτι ἐκλαμβάνουσιν οὗτοι τὴν φιλοδοξίαν ἀντὶ τῆς μεγαλοφυχίας, ὁ δὲ σκόπελος τῶν ἐν τῇ ἐξορίᾳ βασιλέων εἶναι, ὅτι ἐκλαμβάνουσι τὴν ἀπραξίαν ἀντὶ τῆς ἀξιοπρεπείας.

Ἄν δὲν ὑπῆρχεν ἡ γυνή, ὁ ἀνὴρ θὰ ἦτο τραγὸς, μισάνθρωπος, ἀγροίκος, καὶ θὰ ἠγνόει τί ἐστὶ χάρις, διότι ἡ χάρις εἶναι τοῦ ἔρωτος μειδιάμα.

Ἡ ἀνάμνησις εἶναι τὸ ἄνθος, ὅπερ ἀνευρίσκομεν πάντοτε εἰς τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου τῆς ζωῆς μας· εἴτε μεμαραμμένον, εἴτε ξηρὸν, μᾶς φαίνεται πάντοτε νέον καὶ εὐσμον, ὡς τὴν πρώτην ἡμέραν καθ' ἣν ἐδρέψαμεν αὐτό.

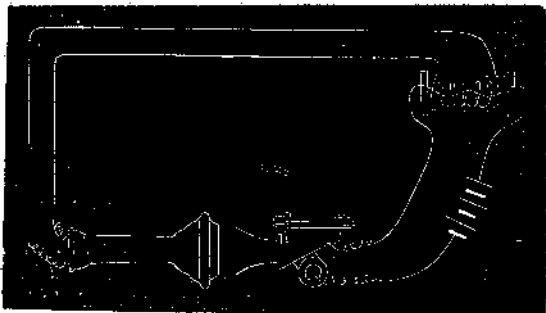
Μωυσῆς.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟΝ ΠΕΙΡΑΜΑ

Τὸ ἐν Νέξ Γόρκη ἐκδιδόμενον περιοδικὸν Electrical Review ἐδημοσίωσεν ἐσχάτως περιεργὸν τηλεφωνικὸν πείραμα, κατὰ τὸ ὅποιον τηλεφωνικὸν τι σύστημα, ὀμιλοῦν, οὕτως εἰπεῖν, ἀφ' ἑαυτοῦ, δύναται κατὰ τινα μέθοδον νὰ μεταδίδῃ διαρκῆ τινα ἦχον ἐπ' ἀόριστον, ἀφοῦ ἀπαξ τῷ μεταδοθῆ δι' οἰουδήποτε μέσου ὁ πρῶτος οὗτος ἦχος.

Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν δείκνυσιν τὸν τρόπον τῆς προπαρσκευῆς τοῦ πειράματος, ὅπερ ἄλλως τε εἶναι ἀπλοῦστατον. Ὁ δέκτης συγκοινωνεῖ διὰ κυκλώματος πρὸς στήλην τινα καὶ διὰ τοῦ ἐξ ἐπαγωγῆς πηνίου, ὅπως συμβαίνει εἰς ὅλα τὰ τηλεφωνικὰ συστήματα, ἐνθ' τὸ δεῦτερον κύκλωμα τοῦ ἐξ ἐπαγωγῆς πηνίου ἢ μεταλλακτῆρος ἀποτελεῖται ἐκ τῆς γραμμῆς, συγκοινωνούσης μετὰ συνήθους τηλεφώνου τοῦ Bell. Ἐὰν διατάξωμεν τὰ μηχανήματα οὕτως, ὥστε τὸ στόμιον τοῦ

μαγνητικού τηλεφώνου ἢ δέκτου νὰ προσεγγίξῃ τὸ τοῦ μικροφώνου καὶ μετὰ τοῦτο μεταδώσωμεν μίαν πρώτην δόνησιν εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο, ἢ παλμικὴ αὐτὴ κίνησις τοῦ μικροφώνου μεταδιδόμενη εἰς τὸν δέκτην μετὰ τὰς πολλαπλᾶς αὐτῆς μεταλλαγὰς θὰ ἐπανεέλθῃ νὰ δονήσῃ τὸ μικρόφωνον, διασχίζουσα τὸ μεταξὺ τοῦ ἀέρος κενόν. Τότε θὰ παραχθῇ διαρκὴς τις ἦχος, οὗτος τὸ μέγεθος καὶ ἡ ποιότης θὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τῶν συνθηκῶν τῆς κατασκευῆς τοῦ μικροφώνου, τοῦ δέκτου τοῦ τηλεφώνου, τοῦ ἐπαγωγικοῦ πηνίου, τῆς στήλης κτλ. Ὁ παραχθῆσόμενος ἦχος οὗτος ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν συμπτωτικῶν ἐξωτερικῶν περιστάσεων

δύναται νὰ ἐπιταθῇ ἢ ἐλαττωθῇ κατὰ μίαν ὀκταφωνίαν καὶ νὰ ἐπανεέλθῃ πάλιν εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ δύναμιν, ἐνῶ ἡ δόνησις θὰ ἐξακολουθῇ ἀόριστως μέχρις οὐ τὸ κύκλωμα ἤθελε διακοπῇ ἢ ὁ δέκτης ἀπομακρυνθῇ ἀρκούντως ἀπὸ τοῦ μεταβιαστοῦ.

Ἐννοεῖται βεβαίως, ὅτι τὸ πείραμα τοῦτο οὐδὲν κοινὸν ἔχει πρὸς τὸ ἀεικίνητον, καὶ ὅτι ἡ πρὸς τὴν ἀόριστον κίνησιν διδομένη ἀναγκαῖα αὕτη ἐνέργεια τοῦ συστήματος τούτου τῆς δονήσεως ὀφείλεται εἰς τὴν μεσολάβησιν τῆς ἠλεκτρικῆς στήλης ἐν τῷ κυκλώματι τοῦ μεταβιαστοῦ.

Τὸ ἀνωτέρω πείραμα εἶναι ἀδύνατον νὰ παραχθῇ ἐὰν ποιήσωμεν χρῆσιν ἀπλῶς μόνον μαγνητικοῦ μεταβιαστοῦ.

Φ. Π.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

38

Αἶνιγμα.

Ἀληθῶς πολλὴν ἀξίαν εἰς τὸν κόσμον ἐγὼ ἔχω,
Καὶ τὰ δῶρά μου ἀφθόρως καθ' ἐκάστην τοῦ παρέχω.
Τόση δὲ μεγάλη εἶναι ἡ δίκη μου ἢ ἰσχός,
Ὡστε ἄρα ἐγὼ λείψω θόρυβος γίνετ' εὐθὺς.
Εἶμαι πράγματι ὠραῖον καὶ ὠφέλιμον πολὺ,
Πλὴν πειρακτικὸν ὀλίγον σ' ὠρισμένη ἐποχῇ.
Ἀλλὰ πάλιν ἔρχετ' ὦρα ποῦ πολὺ μ' ἐπιθυμεῖς,
Καὶ σοῦ εἶμαι ἀναγκαῖον κ' ὀλοένα μὲ ζητεῖς.
Σύντροφός σου ἐγὼ εἶμαι καὶ ἀχώριστος πολὺ,
Κ' ἀπὸ μέγα ἐξαρτᾶται ἡ δική σου ἢ ζωή.
Πλὴν τὴν λύσιν μου ἂν θέλῃς φίλτατέ μοι νὰ ἐδῇς,
Πρέπ' ἐξάπαντος νὰ τρέξῃς εἰς τὴν Φυσικὴν εὐθὺς.

39

Αἶνιγμα.

Τὸ στίβρον μου φίλτατε πόλιν τιτὰ δηλοῖ,
Ἐἰς τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν ἐξακουστὴν πολὺ.
Ἐνταῦθα ἄλλοτε ἄγων συνήθη κρατερός,
Καὶ ὅπου ἐπολέμησαν οἱ Ἕλληες λαμπρῶς.
Ἐὰν γνωρίζῃς λυτά μου τί ἔχ' ἡ ἱστορία,
Ἀφεὲντως θέλεις μὲ εὐρῆ, ἢ λύσις εἶναι μία.

60

Αἶνιγμα.

Εἶμαι χρήσιμόν τι ζῶον ὅπως εἶμαι ἂν ἔρθῶ,
Πλὴν ἐν ἄνθος θέλω γίνῃ ἂν τὴν κεφαλὴν τμηθῶ.

Α. Φ. Β.

61

Διασκεδαστικὸν πρόβλημα.

Θέλετε νὰ γνωρίσητε τὴν ἡλικίαν μου, τὴν τοῦ πατρὸς μου καὶ τὴν τῆς μητρὸς μου;

Ὅ, τι δύναμαι νὰ σὰς εἶπω εἶναι, ὅτι καὶ οἱ τρεῖς ὁμοῦ ἐξῆσαμεν τόσα ἔτη, ὅσους μῆνας ἐξῆσα ἐγὼ μόνος, ὅτι τὸ τετράγωνον τῆς ἡλικίας μου εἶναι ἴσον μὲ τὴν ἡλικίαν τοῦ πατρὸς μου, θὰ προσθέσω δέ, ὅτι ὅταν ἐγεννήθην, ὁ πατήρ μου εἶχε τὴν ἡλικίαν τὴν ὅποιαν ἔχει ἡ μήτηρ μου τώρα.

Ποία εἶναι ἐνὸς ἐκάστου ἡ ἡλικία;

Εἰς τὸν λύτην προσφέρω ὡς δῶρον δύο μικρὰς ἀλλὰ κομψὰς εἰκόνας.
Πάτραι. Κ. Α. Φ.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 33 φύλλῳ αἰνιγμάτων.

50 ΑΙΝΙΓΜΑ

Ἄ ἢ ρ.

Ἔλυσαν αὐτὸ ἡ ἐξ Ἀθηνῶν κ. Χρυσούλα Βλαδιανού, καὶ ὁ ἐξ Ἀθηνῶν Γ. Α. Βασιλάκης.

51 ΑΙΝΙΓΜΑ

Σέρεφος — Ἔρεφος.

Ἔλυσαν αὐτὸ ὁ ἐξ Ἀθηνῶν Γ. Κοσμόπουλος, ὁ ἐξ Ἀθηνῶν Γ. Α. Βασιλάκης, ὁ ἐκ Θήρας Γ. Π. Ζάνος, καὶ ὁ ἐκ Πατρῶν Κωνστ. Δ. Φραγκόπουλος.

52 ΑΙΝΙΓΜΑ

Γ ρ α φ ῆ ς

Ἔλυσαν αὐτὸ ἡ ἐξ Ἀθηνῶν κ. Χρυσούλα Βλαδιανού, ὁ ἐξ Ἀθηνῶν Γεώργ. Κοσμόπουλος, ὁ ἐκ Πατρῶν Παναγ. Γ. Πολυζῶης, ὁ ἐκ Θήρας Γ. Π. Ζάνος, ὁ ἐκ Κορώνης Σ. Μπούκης, καὶ ὁ ἐκ Πατρῶν Κωνστ. Γ. Φραγκόπουλος.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΦΥΣΙΣ»,

Κ. Α. Τ. Ἐν τὰ ὑθα. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Ταχυδρομικῶς σὰς ἐγράψαμεν. — Δ. Ν. Ρεγκλάδες. Ἐπιστολή σας μετὰ συνδρομῆς ἐλήφθη. Σὰς γράφομεν προσεχῶς πρὸς ὅσα πληροφορίας μὰς ζητεῖτε. — Κ. Μ. Κέρκυρα ν. Ἀντίγραφον ἀποδείξεως λαμβάνετε σὺν παρόντι φύλλῳ. Κλήρωσις λαχείου οὐπω ἐγένετο. Προσεχῶς θὰ ἀναγνώσητε τὴν σχετικὴν εἰδοποίησιν ἐν τῇ «Φύσει». Ἀναφερομένην διατριβὴν δύνασθε νὰ στείλητε καὶ ἂν συνάδῃ, ὡς ἐλπίζομεν, πρὸς πνεῦμα περιοδικῆς μας, δημοσιευθήσεται. — Γ. Μ. Νεάπολιν (Βοιῶν). Συνδρομὴ σας ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. Μέχρι τέλους ἔτους ἐξακολουθήσει ὁ αὐτὸς χάρτης. Κατόπιν ἔσται καὶ στιλπνότερος καὶ πυκνότερος, μετὰ πολλῶν βελτιώσεων ἐν τῇ ὕλῃ καὶ ταῖς εἰκόσι, διότι ἡ «Φύσις» ἐξετιμήθη δέοντως ὑπὸ τῶν συνδρομητῶν καὶ τοῦ κοινού. Ἐσχεῖτε. Συνδρομὴ Monde illustré 34 φρ. Illustration ὅπερ προτιμότερον, 44 φρ. Soirées litteraires εὐωότερον 8 1/2 φρ. La famille τερπνότερον οἰκογενειακὸν 11 φρ. ἐξαμηνία ἡμισυ. — Α. Α. Θήρας. Δέν ἐνθυμούμεθα. Σὰς γράφομεν. — Κ. Γ. Λάρισα ν. Ἐλήφθησαν, μάλιστα. Διεύθυνσις διωρθώθη. — Ἀδ. Σ. Βράτλα. Ἐχει καλῶς σὰς εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ προθυμίαν σας. — Α. Π. Μαγνησίαν. Ἀπαντὰς ἐνεγράψαμεν καὶ ἀπεστείλαμεν σιράς. Σὰς εὐγνωμονοῦμεν καὶ σὰς ἐγράψαμεν ταχυδρομικῶς. — Γ. Ν. Χ. Πάτρας. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Σὰς γράφομεν προσεχῶς. — Κ. Δ. Φ. Πάτρας. Ἐλάβομεν ἐπιστολήν σας καὶ πρόβλημα, πλὴν καλὸν εἶναι νὰ μὲς ἀποστείλητε, ἐπὶ ἐπιστροφῇ, τὸ γαλλικὸν κείμενον, διότι ὑπάρχει σπουδαία ἑλλείψις χρήζουσα διασαφήσεως. Ἀναμένομεν. — Α. Α. Πάτρας. Σὰς ἐνεγράψαμεν καὶ ἀπεστείλαμεν ὀλόκληρον τὴν σιράν. Γράφομεν ταχυδρομικῶς. — Ἡλ. Οἶκ. Ἐν τὰ ὑθα. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς ἐπὶ συνεργασίαν σας. Παρακαλοῦμεν γνωστοποιήσητε διευθύνσιν σας, ἵνα διατάξωμεν ἀποστολὴν φύλλου. — Μωστῆ. Ἐν τὰ ὑθα. Παρακαλοῦμεν νὰ σὰς ἴδωμεν, ὅπως συνεννοηθῶμεν. — Ἀρ. Ἰππ. Ἐν τὰ ὑθα. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς ἐπὶ προθυμίαν ὑμῶν καὶ ἐνδιαφέροντι. Σὰς ἐγράψαμεν ταχυδρομικῶς. — Γ. Ι. Κ. Σκιάθου. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξεις στέλλονται σὺν παρόντι φύλλῳ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ